

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 2302

Doknr.
467922

Dato
03-05-2017

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har d. 10. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 682 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sofie Carsten Nielsen (RV).

Spørgsmål nr. 682:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Mads Tofte og Joan Campbell-Tofte, jf. UUU alm. del – bilag 163?"

Svar:

Henvendelsen omhandler et dansk par, der har adopteret en nu 15-årig pige i Nigeria. Parret oplyser, at de danske myndigheder har vejledt familien om, at en adoption af pigen skal gennemføres i Nigeria, hvilket parret har gjort i sommeren 2015. Efterfølgende har de danske myndigheder afvist at godkende adoptionen under henvisning til, at adoptionen skulle være gennemført efter dansk ret.

Jeg finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag, der beskrives i henvendelsen. Behandlingen af konkrete sager, der vedrører en stillingtagen til en udenlandsk adoption, når adoptanterne bor i Danmark, henhører således under Ankestyrelsen.

Om reglerne relateret til den konkrete sag kan jeg generelt oplyse, at den, der har bopæl her i landet, kun kan adoptere efter reglerne i adoptionsloven, jf. adoptionslovens § 28, stk. 1. Reglen er udtryk for, at man på grund af de ofte meget betydelige forskelle mellem de danske og de udenlandske adoptionsregler har fundet det rimeligt at stille krav om, at en adoption med henblik på opfostring af et barn i Danmark gennemføres efter de danske regler om adoption.

Ifølge den danske adoptionslov, skal enhver adoption være bedst for barnet. Derudover er det en betingelse for at gennemføre en adoption, at barnet skal opfores af adoptanterne, at der allerede er sket opfostring, eller at der foreligger en anden særlig grund til adoptionen, jf. adoptionslovens § 2.

Danmark har tiltrådt Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. Den trådte i kraft den 1. november 1997, jf. bekendtgørelse nr. 125 af 4. december 1997.

Konventionen har til formål at opstille garantier for at sikre, at internationale adoptioner finder sted til barnets bedste og med respekt for de grundlæggende rettigheder, som er anerkendt i international ret.

Haagerkonventionen fastslår blandt andet, at et barn bør vokse op i en familie frem for på en institution, og konventionen fastslår også, at et barns forbliven i sin biologiske familie går forud for adoption, og at enhver stat bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at et barn kan forblive i sin oprindelige biologiske familie.

Er det ikke muligt for et barn at forblive i sin oprindelige biologiske familie, er international adoption efter konventionen en mulighed, hvis der ikke gennem national adoption kan findes en egnet familie i barnets hjemland. Dette kaldes subsidiaritetsprincippet.

Som konventionsland er Danmark forpligtet til at sikre, at alle adoptioner finder sted i overensstemmelse med konventionens principper, uanset om adoptionen sker fra et konventionsland eller fra et land, der ikke har ratificeret konventionen.

En adoption vil således ikke kunne gennemføres, hvis formålet alene er, at adoptionen skal kunne give barnet et opholdsgrundlag her i landet.

I forhold til adoptioner fra Nigeria, kan jeg generelt oplyse, at adoptionsformidlingen af børn fra Nigeria blev suspenderet i april 2014, og at formidlingen blev ophævet i september 2014. Baggrunden var, at Ankestyrelsen, der fører tilsyn med området og følger udviklingen i de enkelte lande, vurderede, at det ikke vil være forsvarligt at adoptere børn fra landet. Konkret vurderede styrelsen, at udviklingen går den forkerte vej, når det gælder korrupsion, dokumentfalsk, og nigerianske myndigheders kontrol med adoptionsprocessen. Det øger risikoen for urigtige oplysninger om børnene, og dermed også risikoen for at børnene reelt ikke er frigivet til adoption.

Samlet skal jeg bemærke, at de krav, der stilles for at kunne gennemføre en adoption til Danmark, når adoptanterne er bosat her, generelt skal sikre, at adoptionerne lever op til de etiske og juridiske krav, som fra dansk side og i konventionssammenhæng stilles til gennemførelsen af internationale adoptioner.

Disse regler skal således sikre barnets bedste i adoptionssammenhæng, hvor børnene i rigtig mange – og måske langt de fleste – tilfælde har en ulykkelig historie bag sig. Vigtigheden af at have klare regler for generelt at beskytte børn i adoptionsforløb bedst mulig gør, at der vil kunne opstå situationer, hvor en konkret adoption ikke kan gennemføres, eller hvor forløbet trækker ud.

Jeg henviser i øvrigt til min samtidige besvarelse af SOU spørgsmål nr. 684 alm. del.

Med venlig hilsen
Mai Mercado